

rum, herefter komme I ikke med mere. Udvalget, der faar med den Sag at gøre, bør stryge enhver Besætning ogsaa; før de Aar ere gaaede, her er Tale om, saa snart den staaar tilbage i Ydelse for andre; saa maa man ikke blive ved at holde den oppe, thi det er det farlige derved. Jeg kunde derfor nok ønske at høre en noget nærmere Udtalelse af den ærede Minister med Hensyn til de af mig fremdragne Spørgsmaal, altsaa angaaende den 2-aarige Konkurrence og Fortsættelsen ud over 4 Aar. — Da Tiden er saa lang fremskreden, skal jeg ikke fortsætte videre med dette. Derimod vilde jeg gerne gøre en lille Bemærkning med Hensyn til Kødeksperten. Vi have jo hørt, at Fynboerne ikke længere blive Stifboern paa dette Omraade. Det saa ud dertil en Gang, men det viser sig, at man dog har fundet, at Fynboerne ogsaa have Krav paa Understøttelse til deres Slagterier. Nu kunde jeg ønske at høre, af hvilken Grund man særlig har valgt Odense. De Herrer ville forstaa, at jeg fremfører dette, da jeg har den Ære at repræsentere Nyborg. Det er altsaa for det første et lokalt Hensyn, jeg vil gøre gældende, og det er jo enhver Rigsdagsmands Pligt at varetage sin Kreds' Interesser, men det forekommer mig, at foruden dette er der en anden Side ved Sagen. Hvis jeg ikke husker fejl — jeg har ikke set det efter i Dag — udtalte den højtærede Minister ved 1ste Behandling, at man særlig skulde tage Hensyn til de Byer, der laa ved Havn og havde Slagterier saaledes indrettede, at de straks kunde gaa over til Eksportslagtning. Den ærede Ordfører sagde, der var kommet Andragende fra Odense Slagteri. Jeg har Grund til at antage, at et lignende Andragende er kommet fra Nyborg Slagteri, og saavidt mig bekendt, er Nyborg Slagteri saaledes indrettet, at det er i Stand til at tilfredsstille de Fordringer, man maatte stille til et saadant Eksportslagteri. Det har jo ogsaa allerede slagtet Kvæg til Eksport, og det opfylder den Betingelse, den ærede Minister mente, der maatte stilles, idet det ligger ved en Havn, ved en meget god og bekvem Havn. Men som sagt, det kan gerne være, at man ikke kan naa til at give Tilskud til begge Slagterier, skønt jeg maa spørge hvorfor, thi naar jeg ser paa Sjælland, ser jeg, at i hvert af Amterne der har man kunnet faa Tilskud til Slagterierne, i Københavns Amt, i Sorø Amt, i Holbæk Amt og i Præstø Amt. Hvorfor skulde man saa ikke komme til at give baade til Odense og til Svendborg

Amter? Men maaske Pengene ikke strække til, og maaske man kan ordne det paa anden Maade; det bliver jo vel den ærede Minister, der væsentlig kommer til at klare den Sag. Jeg har ment at ville nævne dette for Nyborgs Vedkommende, da de have et Slagteri der, som er i Stand til at opfylde Betingelserne. Dernæst kunde jeg ønske at høre den ærede Ministers Mening med Hensyn til de Fordringer, man stiller for Bevillingerne til disse Slagterier, thi det kan vel ikke være Meningen, at nu faar dette eller hint Slagteri en saadan Sum, der saa vil kunne benyttes af Bestyrelsen, ogsaa saaledes, at man kan bruge den til derved at forhøje Nettoudbyttet, saa at Tilskuddet i Virkeligheden kommer Aktionærene til gode. Man vil sige, at det har ikke nogen Betydning, naar man virkelig har Garanti for, at de have gjort Forsøg med Eksportslagtning, og det har skaffet dem Tab, saaledes at de ere udsatte for at faa et mindre Udbytte eller maaske slet intet, men det er jo dog ikke Meningen, at denne Bevilling skulde komme Aktionærene til gode. Det maa jo komme de producerende til gode fremfor dem, der i det givne Tilfælde sidde i Aktieselskabet. Jeg antager ogsaa, at den højtærede Minister er enig med mig paa dette Omraade.

Rosleff: Naar jeg har begæret Ordet, er det i Henhold til den ærede Ordførers Opfordring til Medlemmerne om at tage Ordet og navnlig udtale sig angaaende Avlscentrer; men da allerede flere Medlemmer have haft Ordet med Hensyn til denne Sag, skal jeg ikke trætte Tinget med en længere Udvikling. Jeg skal kun ganske kort bemærke, at jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser om at begrænse Konkurrencen til en bestemt Periode, saaledes at ogsaa andre Besætninger, der ikke i første Omgang ere come med i Betragtning, fordi der da har været for mange, men som dog muligvis alligevel kunne staa paa Højde med de paaagtede Besætninger, kunne komme i Betragtning. Og jeg skal sige Grunden hvorfor. Erfaringen viser, baade ved Dyrskuer, og hvor man i det hele præmierer inden for Landbruget, at det ikke er heldigt, at det altid er de samme, der komme til Bedømmelse. Det gælder baade med Hensyn til Dyrene og med Hensyn til Jordlodderne hos Husmændene. Det er ikke rigtigt, at de samme stadig gaa igen, Aar efter Aar, thi derved udelukkes andre, som maaske ellers havde Adkomst til